

[Udenrigsministeren.]

medføre de ekstra udgifter, jeg her har nævnt, engangsudgifter på 18 mill. kr. og årlige driftsudgifter på 7-8 mill. kr.

Det ærede medlem spurgte dernæst, om der stadig var lande, der ikke betalte til de igangværende fredsbevarende aktioner. Det kan jeg forsikre der er. Først og fremmest gælder det, at de østlige lande ikke betaler til disse aktioner, men der er også enkelte andre lande, som vi må formode har betalingsevnen som f. eks. Frankrig, der ikke betaler til dem, og der er lande, hvis betalingsevne må siges at være så ringe, at det er forståeligt, at deres bidrag mere har været af symbolsk karakter. Vi erkender, at det er et alvorligt problem, for det må være således, at alle lande, der er medlem af De Forenede Nationer, deltager i afholdelsen af udgifterne ved fredsbevarende aktioner, selv om de måtte have været imod den enkelte aktion, men problemet om, hvorledes man kan få overbevist de hidtil ikke betalende lande om, at de skal gøre det, er indtil videre ikke løst. Jeg tror, der er grund til at håbe på, at man under de forhandlinger, der nu foregår på FN's generalforsamling om finansieringsproblemerne for FN, kan nå frem til en eller anden form for kompromisløsning, der klarer dette betalingssspørgsmål.

Det ærede medlem hr. Poul Møller gjorde nogle bemærkninger omkring det vestlige sammenhold, problemerne i det vestlige samarbejde. Jeg skal ikke gå nærmere ind på de betragtninger, det ærede medlem anstillede. Jeg kan langt hen være enig med det ærede medlem. Jeg tror til gengæld, det ærede medlem vil være enig med mig i, at problemerne om at få tilvejebragt det gode samarbejde, det forbedrede samarbejde mellem de afgørende store stater i den vestlige verden, er af kompliceret karakter, hænger sammen med mange forskellige aspekter i den internationale politik, såvel forsvarspolitiske som økonomiske, og jeg tror, vi må indstille os på, at vi skal igennem nogle diskussioner og debatter, før det lykkes at få klaret de problemer, der ligger landene imellem. Jeg tror dog ikke, man skal overvurdere de problemer, der foreligger. Det er rigtigt, at da vi havde det sidste ministermøde i NATO i Ottawa i foråret, kunne man inden mødet måske nok tale om en vis

krise i NATO-samarbejdet; men jeg tror også, det er rigtigt at sige, at der under dette møde nåedes sådanne beslutninger, at man kunne karakterisere situationen derhen, at der efter mødet i hvert fald ikke var tale om nogen krise.

Når det ærede medlem henstiller til mig, at jeg skal vie disse problemer om ikke større interesse, for det tror jeg faktisk ikke er muligt, så i hvert fald en længere tid til behandlingen af dem, vil jeg gerne svare, at det er efter min opfattelse særdeles alvorlige og vigtige problemer, og vi prøver i udenrigsministeriet, så godt som vi overhovedet kan, at følge med i behandlingen af disse problemer og at gøre vor indflydelse gældende, så langt som den nu rækker. Men vi må naturligvis erkende, at vor indflydelse er forholdsvis begrænset.

Til de ærede medlemmer hr. Aksel Larsen og hr. Iver Poulsen, som begge havde hæftet sig ved, at omtalen i åbningstalen af NATO-problemerne var meget kortfattet, vil jeg sige, at ingen af de herrer ordførere deraf skal tage anledning til at tro, at regeringens indstilling over for NATO-samarbejdet er ændret; det er den nemlig ikke, og det var i øvrigt det, der stod i åbningstalen. Når det ærede medlem hr. Iver Poulsen endda mener at kunne finde en forbindelse imellem kortfattedheden i omtalen af NATO-problemerne og så den overståede folkeafstemning om jordlovene, kan jeg forsikre det ærede medlem om, at en sådan forbindelse mellem de to problemkomplekser, som det ærede medlem åbenbart frygtede, foreligger ikke.

Jeg er dernæst blevet bedt om at gøre nogle bemærkninger om den markedspolitiske situation, og jeg kan oplyse det høje ting om, at vi med stor energi fra udenrigsministeriets side både har fulgt diskussionen omkring markedsproblemerne og deltaget i denne diskussion. Det er ikke mere end godt en uges tid siden, at vi havde lejlighed til som det første EFTA-land at genoptage kontakten med fællesmarkedslandene efter den midlertidige afbrydelse af forhandlingerne i Bruxelles først på året. Det skete ved et møde, som en dansk delegation, jeg havde den ære at være leder af, havde med kommissionen inden for fællesmarkedet. Under den drøftelse, vi havde med kommissionen — og som alene var en gensidig